

**Citi mai mulți țărani muncitori
în activitatea cooperativelor sătești**

Căruia fapt i se datorează oare depășirea planului de achiziții la cooperativele din Zădăreni și Dorobanți? Răspunsul e limpede: muncii însușiți depeși de membrii consiliului de conducere ca și sprijinului permanent primit din partea deputaților și a membrilor cooperatori. Pentru a-și putea îndeplini rolul deosebit de însemnat ce le revine în perioada actuală, în lumina sarcinilor trasate de către plenara C.C. al P.M.R. din decembrie 1956, cooperativele au nevoie de sprijinul larg al maselor; ele trebuie să activeze ca organizații de masă — cele mai apropiate ale țărănilor — și nu ca simple magazine comerciale.

Autofinanțarea cooperativelor este și ea strâns legată de aportul membrilor. Cu cât crește numărul lor și fondul social, cu atât devin mai mari posibilitățile unităților de a lucra cu mijloace bănești proprii.

Deslășirea cotelor obligatorii la majoritatea produselor agricole și înlocuirea acestui sistem prin contractări și achiziții este însoțită de sporirea cantităților de măruri industriale destinate satelor. În schimbul produselor agricole, vindute prin cooperative, țărănimii va avea posibilitatea să-și cumpere mai multe produse industriale decât până acum. Pentru ca cooperativizarea țărănilor muncitori să se facă în cele mai bune condiții, consiliile de conducere trebuie să studieze în permanență cererea de consum a populației; să se preocupe de dezvoltarea rețelei de desfacere; de înălțarea pătrunderii pe rețea a unor mărfuri necesare localității sau necorespunzătoare calitativ. În această privință, sprijinul maselor este absolut necesar.

Totuși, lucrul acesta nu e înțeles pretutindeni. Conducerea multor cooperative din raionul nostru se rezumă la munca cu cei cîțiva lucrători din unitate, ignorând în unele cazuri, în alte neștiind cum să obțină sprijinul atât de prețios al maselor. Ca urmare sarcinile de plan, mai ales cele de la achiziții, au rămas în unele locuri neîndeplinite.

Așa cum se arată în documentele plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie 1956, ORGANELE CARORĂ LE REVINE RĂSPUNDEREA PRINCIPALĂ PENTRU REALIZAREA PLANULUI DE CONTRACTĂRI ȘI ACHIZIȚII LA PRODUSELE AGRICOLE — DECI PENTRU ÎNDEPLINIREA SARCINILOR COOPERATIVELORE — SÎNT COMITETELE EXECUTIVE ALE SFATURILOR POPULARE. Ele au datoria să analizeze periodic activitatea cooperativeilor în ce privește îndeplinirea planurilor de achiziții și contractări, realizarea planului de desfacere etc. și în ce privește desfășurarea activității economico-financiare a unităților și reducerea cheltuielilor de circulație. Totodată sfaturile populare și organizațiile de partid sînt chemate să desfășoare o largă muncă de educare în rândul membrilor cooperatori, să-i mobilizeze în acțiunile cooperativele.

Actualele adunări generale ale cooperativeilor sînt un bun prilej de analiză a muncii ca și pentru luarea unor măsuri de îmbunătățire a activității de viitor în lumina actualelor sarcini puse de partid. Să nu se scape din vedere în nici una din aceste adunări că nu există sector de activitate în munca cooperativeilor de consum în care să nu fie nevoie de sprijinul maselor, după cum nu există greutate care să nu poată fi învinsă prin munca unită a membrilor cooperatori!

**Lichidarea formalismului în muncă — sarcină
a sindicatelor noastre****Contactul zilnic
cu preocupările
muncitorilor**

Comitetul de întreprindere al Atelierelor C.F.R. a rezolvat multe probleme față de care în trecut dovedea o slabă preocupare sau care erau rezolvate formal.

Nu fără mîndrie arată tov. Gheorghe Igrășan — președintele comitetului de întreprindere — graficul său personal de urmărire a locomotivelor în reparații. Este fără îndoială o realizare de seamă. Comitetul de întreprindere trebuie, și s-a dovedit că poate, să dea ajutor efectiv conducerii administrative în problemele producției.

Vizitele pe șantier ce le face tov. Igrășan în țărășia directorului atelierelor și a secretarului organizației de bază îi permit să ia contact cu multe probleme, să rezolve doleanțele membrilor de sindicat.

Ne povestește tov. Igrășan despre roadele unei asemenea vizite făcute în una din zilele trecute:

— Zilnic, pînă la ora 11, — spune dînsul — împreună cu tovarășul director și uneori cu tov. Mihai Tiutlu, secretar

Formalismul este o meteahnă de care adeseori suferă și munca sindicală. Întocmirea de planuri pentru a „avea ce raporta”, frunțașii „promovați” după memorie, legătura cu producția făcută cu telefonul — iată numai cîteva aspecte ale formalismului în munca sindicală. Asemenea metode practice, din păcate, multe comitete de întreprindere, cum sînt cele ale uzinelor „Gheorghe Dimitrov”, fabricii „7 Noiembrie”, fabricii „Gh. Doja” etc. Atitudine de formalism în munca sindicală au și comitetele de întreprindere din industria locală.

rul organizației de bază, vizitez secțiile. Zilele trecute, în timpul acestei vizite, mi s-a semnalat că la vestiarele secției cazangerie a II-a este murdărie. Cînd ne-am dus acolo, ne-am luat cu mîinile de cap. Femeia de serviciu (tov. Lupșa) își făcea de lucru cu niște ziare în biroul maistrilor. Am rugat-o să ne dea la fiecare o mîtură... N-a avut altă mîtură, dar ne-a dat-o pe-a ei. Am rugat-o să vină cu noi la vestiar și, împreună cu maistrul Ioan Buhocii l-am atras atenția tovarășei că pe viitor trebuie să-și facă datoria. Imediat femeia s-a apucat de lucru și ne-a făgăduit că va avea grijă ca pe viitor să mențină curățenie.

Tot la secția cazangerie am găsit un muncitor care lucra la curățirea pietrei de pe cazane fără masă. L-am întrebat de ce nu respectă regulile de protecție a muncii. A motivat că nu are masă. La magazie am găsit însă măsli suficiente și tovarășul nostru ne-a făgăduit să nu mai repete greșeala.

După cum ne-a dovedit munca practică — a spus tov. Igrășan — legătura cu muncitorii e cea mai bună cale de a lichida formalismul.

Multe lucruri ne-a mai spus tov. Igrășan despre munca comitetului de întreprindere, despre măsurile ce le-a luat în ultimul timp, despre stimularea inițiativei în muncă și soluționarea cererilor oamenilor muncii. Toate acestea dovedesc că la Atelierelor C.F.R. formalismul în munca sindicală începe să dispară.

Un mod „original” de a soluționa problema..

Problema promovării frunțașilor în producție în sectorul vagonaj al uzinelor „Gheorghe Dimitrov” nu este la înălțimea sarcinilor. Dacă discuți cu oricare muncitor — fie că figurează pe „lista” frunțașilor, fie că nu — înghiți această concluzie. Comitetul sindical de secție, (președinte Constantin Ignat) nu pune problema frunțașilor în discuția grupelor, nu dă posibilitatea ca ei să fie confirmați de tovarășii lor de muncă. (În aceste condiții mai poate fi vorba de extinderea metodelor lor de muncă?)

Iată cum se procedează:

Serviciul organizarea muncii cere lista frunțașilor în producție.

— Nu am nici o listă — răspunde responsabilul cu întrecerea socialistă. Frunțașii nu sînt confirmați în consfătuirile de producție, iar eu de unde să-i scot? Să fac lista cum mă ține capul?

Cînd responsabilul cu întrecerea socialistă se adresează președintelui comitetului sindical de secție și șefului sectorului, are loc o discuție cam în felul următor:

— Trebuie frunțași? Ai o listă veche?

— Da! Poftim...

— Așa... ăsta rămîne, ăsta la fel, ăsta la fel și el...

**Schimb de experiență
organizat de redacția
ziarului „Flacăra roșie”**

ce asupra desfășurării producției pe faze. Din această cauză, în fuga după realizări, nu se respectă minimumul de timp obligatoriu între faze pentru odihna pieselor, cu atât mai mult cu cît nici calitatea materiei prime nu este corespunzătoare. Apoi, munca este îngreunată de executarea manuală a multor operații care se pot executa mecanic. Condiții pentru mecanizare există la cooperativa „I. Mai”, deoarece sînt încă foarte multe utilaje nefolosite rațional. Așezarea fierăriei, tăierea și pășuirea exactă a pieselor, îmbinarea și pășuirea ușilor etc., sînt numai cîteva din operațiile ce pot fi mecanizate. Discutînd mai departe despre nefolosirea rațională a utilajelor, semnalăm că mașinile de șlefuit nu sînt utilizate reglementar. Pinza de șlefuit este prea îngustă (se folosește pinza de 10 cm în loc de 14 cm), fapt ce face ca productivitatea muncii să fie scăzută, muncitorul depunînd un efort fizic mare. Apoi, tamponul cu care se șlefuieste nu are greutatea și nici mărimea corespunzătoare. Pinza și tamponanele necorespunzătoare ca și calificarea insuficientă a unor cadre fac ca piesele șlefuite să fie de calitate proastă. În legătură cu aceasta, oferim ajutorul nostru la confecționarea unor tamponane corespunzătoare.

Întreținerea utilajelor și sculelor de asemenea lasă de dorit, deși cooperativa este înzestrată cu un atelier de întreținere bine utilat. Nu sînt întreținute reglementar pinzele de circ

(Continuare în pag. III-a)

**Se dezvoltă producția de mase plastice
și fibre sintetice**

Plenara C. C. de decembrie 1956 stabilește o serie de sarcini deose-

de EMIL CARAGIOIU, director general al Direcției industriei chimice prelucrătoare din Ministerul Industriei Chimice

ve cu prese hidraulice care vor mări capacitatea de producție cu 30—40

bit de importante și industriei chimice din țara noastră. În anul următor, industria chimică va fi îndreptată în special spre producția masivă de îngrășăminte chimice și insecto-fungicide destinate agriculturii, precum și a fibrelor sintetice și a maselor plastice pentru mărirea producției bunurilor de larg consum.

Ca urmare, paralel cu aplicarea măsurilor pentru dezvoltarea fabricării de îngrășăminte în scopul sporirii producției la hectar, lucrătorii din industria chimică acordă o atenție deosebită și dezvoltării producției de mase plastice și fibre sintetice. Trebuie menționat că în această privință există o rămnere în urmă. Producția de mase plastice, amino-plast, bachelită, policlorură de vinil, este departe de a satisface nevoile consumatorilor, deoarece nu s-a reușit încă lărgirea gamei sortimentelor de larg consum și industriale. Încă nu au fost prezentate pe piață în cantități mari produse de calitate și ieftine.

Pentru a satisface nevoile consumatorilor, în următorii 2—3 ani lucrătorii din industria chimică își îndreaptă eforturile în direcția mării capacități de producție la actualele instalații, introducerii automațizării în fabricație și finisare, montării de mașini și instalații de mare productivitate, construirii de noi fabrici, ceea ce va permite într-un viitor apropiat renunțarea la import.

Încă din primul semestru al anului, la combinatul chimic nr. 1 se vor înlocui presele manuale primite

la sută, înlocuind munca manuală. Se va moderniza și dubla capacitatea de fabricare a aminoplastului (o rășină rezultată prin condensarea ureei cu formaldehidă), se va moderniza sistemul de uscare și polimerizare cu raze infraroșii. Realizarea cheltuieli minime, aceste operații vor permite lărgirea sortimentelor de bunuri de larg consum, obiecte industriale, ambalaje de medicamente, obiecte de menaj.

Se va dubla capacitatea de prelucrare a bachelitei prin completarea secției existente cu valțuri de mare productivitate care să permită o dezvoltare a prelucrării, de trei ori mai mare decât pînă acum, pînă la finele anului 1960.

De asemenea, se va construi o nouă secție de fenol, materie primă folosită în fabricarea rășinilor sintetice pe bază de fenol. Această secție de mare capacitate va face ca producția de fenol să crească de 9 ori față de producția anului 1956, eliminînd astfel importul.

Cu ajutorul Industriei metalurgice se va trece la realizarea în țară a preselor hidraulice de mare tonaj, care permitînd presarea diverselor obiecte cu suprafața mare de presare sau a obiectelor mici în cuburi multe, vor duce la mărirea productivității.

Actuala stație-pilot pentru fabricarea relonului va fi transformată în stație industrială, cu o capacitate de 10 ori mai mare decât cea existentă.

(Continuare în pag. 3-a)

Clubul ceferiștilor

Trecătorii care au mai des drum pe strada Cloșca au observat poate o casă din cărămidă roșie, așezată în mijlocul unei grădini împrejmuite cu un gard de fier forjat.

Cu mulți ani în urmă casa a fost a unui... Dar n-are importanță numele, știm foarte bine cine puteau fi proprietarii unor asemenea case în trecut. Acum e clubul feroviarilor. În fiecare după-amiază, pe înserat, aici se aprind lămpile și ferestrele revărsă riuri de lumină pînă lîrziu în noapte.

Intr-una din serile trecute am sunat la intrarea acestei case, lucru de altfel inutil fiindcă ușa era deschisă. De undeva de alături se auzea melodia saltăreacă a unei armonicii și pași ritmici de dans. Intrînd, am zărit un grup de tineri doi câte doi, repelind figurile unui dans popular și alți cîțiva privindu-i.

Intr-altă cameră, ansamblul de proză repeta „Omul care a văzut moartea” de Victor Eftimiu. Repetițiile erau în fața inițială, se făcea de-abia lectura piesei și regizorul, tov. Dorel Mihăilescu de la Teatrul de stat, îi sfătua pe interpreți să citească deocamdată replicile fără intonație pentru a se familiariza cu textul, dar se putea observa că unii dintre ei îl știau pe dinafară, și nu se puteau scăpina să rostască frazele pe un ton „neutru”. Aceștia erau „veteranii”, care, activînd de mult în cadrul echipei, au reputat reinar-

cabile succese și teatrul le-a intrat cum s-ar spune „în sînge”. Este cazul tovarășilor Livia Popovici și Vasile Coban care vor reuși probabil să alcătuiască în piesă o reușită pereche Filimon. Alături de ei vor mai juca tineri ca Titi Fieraru, Aurel Pantea și alții.

În sfîrșit, un ultim popas în bibliotecă, unde lucrează la un birou și directorul clubului, tovarășul Romulus Bora.

Cîteva informații date de dînsul completează imaginea despre activitatea ce se duce aici. Biblioteca cuprinde 12.400 volume și în fiecare lună se perindă pe aci 500—600 de cititori.

În afară de secția dansuri populare și proză, în cadrul clubului mai activează o brigadă artistică, un ansamblu de tamburași și grupul de soliști.

În fiecare duminică după-amiază spune tov. Bora — clubul dă prilejul tinerilor să se distreze într-o atmosferă foarte plăcută.

Conducerea clubului a proiectat de curînd și înființarea unui cerc coregrafic pentru copiii ceferiștilor.

Clubul feroviarilor din orașul nostru este una dintre instituțiile de acest fel care desfășoară o bogată activitate cultural-artistică, dînd ocazie salariaților C.F.R. să-și cultive talentele, să învețe și să se distreze.

Aveți cuvîntul în problema calității produselor**Buna organizare a muncii este un factor hotărîtor
în realizarea unei producții de calitate**

- * reorganizarea procesului de producție
- * folosirea rațională a spațiului
- * norme și înființări
- * grijă pentru perfecționarea cadrelor

Cooperativa „I. Mai” este una din unitățile noastre producătoare de mobilă, care are o pondere însemnată în aprovizionarea cu mobilă a pieței din regiunea Timișoara. Este însă fapt cunoscut că mobilă executată de această cooperativă nu poate fi considerată de calitate bună. Există firește cauze obiective, ca dispersarea unităților și aprovizionarea cu materie primă necorespunzătoare. Totuși există și lipsuri care nu pot fi justificate și pe care conducerea cooperativei le trece cu vederea cu multă ușurință.

Pentru a veni în ajutorul cooperativelor de la „I. Mai”, redacția ziarului nostru a organizat un schimb de experiență. În ziua de 12 februarie 1957, un grup de tehnicieni de la fabrica de mobilă „Gh. Doja” a vizitat cîteva secții ale cooperativei. Din delegația fabricii de mobilă „Gh. Doja” au făcut parte tovarășii: MOISE CERNOVITZ, șef birou, „Gh. Doja” au făcut parte tovarășii: MOISE CERNOVITZ, șef birou, al serviciului producție, conducătorul delegației, LUDOVIC SZABO, maistru principal, conducătorul tehnic al unității nr. 1, IOSIF RUK, tehnician în serviciul tehnic și LADISLAU WASS, maistru în hala de mașini. Delegația a fost condusă în secții de către tov. Iovanov, președintele cooperativei „I. Mai”.

Schimbul de experiență a decurs într-o atmosferă prietenească. În urma schimbului de experiență, am cerut tov. Moise Cernovitz să expună într-un articol observațiile delegației. Mai jos publicăm acest articol.

În primul rînd trebuie să arăt că acest schimb de experiență a adus foleose și întreprinderii noastre. Mergînd în mijlocul cooperativelor de la „I. Mai”, am văzut o metodă de lucru foarte interesantă: la țănăuie mecanică a profilelor se folosește cuțite dințate. Și noi vom aplica această metodă.

Cu ocazia vizitel noastre tovarășii, am remarcat însă și unele as-

pecte care influențează negativ calitatea mobiliei.

În primul rînd am vizitat uscătoria. Am remarcat că are o capacitate foarte mică. Numai circa 20 la sută din materialul necesar poate fi uscat aici. Trebuie create toate condițiile amenajării unei uscătorii corespunzătoare.

Mergînd mai departe în secții am observat că lipsește un control efica-

Să asigurăm succesul campaniei agricole de primăvară**Reparațiile să fie terminate
grabnic**

Aproape în întregul raion s-a terminat repararea tractoarelor și mașinilor agricole. Mai sînt însă localități unde comitetele executive ale sfaturilor populare n-au luat măsuri serioase în această direcție și, ca urmare, reparațiile nu s-au terminat. Așa, de pildă, la Curtici, Horia, Malat, în gospodăria colectivă din Secceani mai sînt de reparat o parte din mașinile de semănat și trioare, iar în Șiria și Arad mai sînt de reparat două tractoare, respectiv șase tractoare și trei mașini de semănat. Cum pe alocuri au început însămînțările este de datoria organelor în drept din localitățile amintite să facă totul pentru ca tractoarele, mașinile de semănat și trioarele să fie reparate și puse la punct cît mai grabnic.

Stropiri la pomi

În cursul acestui an, secția agricolă raională a pus la dispoziția țărănilor muncitori materiale necesare stropirii pomilor. Stropirile de iarnă s-au făcut cu deosebire la Vladimirescu și Mindruloș, aplicîndu-se la un număr de aproape 40.000 pomi.

Însămînțări și repicări în răsadnițe

Este binecunoscută hărnicia legumicultorilor din Arad precum și aportul pe care-l dau ei la aprovizionarea orașului nostru cu legume și zarzavaturi. În acest an ei vor să dea o contribuție și mai mare, fapt ce l-a făcut să intensifice lucrările

de producere a răsadului. În acest sens legumicultorii din orașul Arad au însămînțat în răsadnițe 78.874 metri pătrați cu diferite culturi și au repicat răsăd pe o suprafață de peste 55.400 metri pătrați. Paralel au pregătit 1.539.750 ghivece nutritive.

Ce se așteaptă ?

După cum am mai anunțat, în unele comune și sate din raionul nostru colectivității și țărăni individuali au început însămînțările. Spre deosebire de aceasta, trebuie spus că în alte locuri n-au început încă pregătirea semințelor. Această situație o întâlnim la Curtici, Fintinele, Frumusești, Zădăreni, Horia, Liva, Iratoș. Ce se așteaptă oare aici pentru a se începe sortarea semințelor? Oare conducătorii acestor comune nu simt că primăvara bate la ușă și deci curînd vor începe muncile agricole?

Timput nu așteaptă și de aceea comitetele executive ale sfaturilor populare și organele agricole au datoria să mobilizeze oamenii pentru a intensifica curățirea semințelor, încercarea puterii lor de încolțire, asigurarea semințelor necesare, etc.

Atenție la învățămîntul agricol

Cu toate că ne aflăm în a doua jumătate a lunii februarie, în unele locuri nu se acordă atenție deosebită învățămîntului agricol de masă. Astfel cursul agrozootehnic de trei ani de la gospodăria colectivă din Vladimirescu (lector ing. Măran) nu s-a deschis încă. În unele gospodării colective s-au predat puține lecții la cursurile de 3 ani față de programul întocmit. Astfel lectorul, ing.

Constantin Mîlea, a predat doar patru lecții colectivității din Fîrleaz, iar ing. Iuliu Gînci a predat numai cinci lecții colectivității din Dorobanți. Slab se deslășoară și activitatea cercului agrozootehnic de trei luni din gospodăria colectivă din Iratoș (lector ing. Aurel Harșan) și a cercului din gospodăria colectivă Zădăreni (lector ing. Mladin de la S.M.T. Felnac).

CONFERINȚA NAȚIONALĂ DE CULTURĂ LĂUNTEA

Valoarea omului în folclorul literar din părțile Aradului

Ideile despre valoarea omului sînt în strînsă legătură cu orînduirea socială. În trecut, orînduirea factorului avere determina sau chiar întrecea valoarea omului. Nu mai departe decît în regimul capitalist, banii „făceau” omul, ba chiar întreceau valoarea lui. Singura orînduirea socialistă a ridicat pe om pe adevăratul piedestal al valorii sale, făcînd din el cea mai înaltă valoare a societății. Abia acum a ajuns omul să fie „Om”, scris cu literă mare.

Se înțelege că în această problemă marea masă a poporului a avut și în trecut părerea sa. Și această părere era cea justă, pe care am îmbrățișat-o cu toți astăzi.

Ideile despre superioritatea valorii omului, așa cum o înțelegea poporul, sînt oglindite și în creațiile literare populare din părțile Aradului. Cîteva exemple din acest folclor ne vor dovedi afirmațiile de mai sus.

Următorul cîntec, cules din Simbăteni, pune problema, principal, direct, în versuri de o rară frumusețe și simplitate artistică, așa cum numai poporul poate crea:

„Floare-n prun, floarea sub prun,
Ascultă, bade, ce-ți spun:
Să nu făcemești avere
Și să-ți fărî plăcere.
Averea-i pămînt și vîite,
Nu-i ca omul cel cuminte.
Averea-i pămînt rîtos,
Nu-i ca omul cel frumos”

Această enunțare principală, este confirmată la rîndul ei de cîteva cîntecuri și strigături aplicate la cazuri concrete. Astfel fata săracă, părăsită de iubitul ei, care se însoară cu una bogată, îi reproșează călărea principului amînit mai sus, în următorul cîntec din Tăuț:

„Însoră-te sănătos,
Dacă nu te-ai căsătorit,
Că și eu m-oi mărita,
Mă la deal de casa ta.
Și-oi ul și-oi descînta
Și-oi rupe inima,
Și te la mărăc-ta”.

Aprocierea frumuseții fizice și morale este foarte frecventă în folclorul din părțile noastre, ca în general în întreg folclorul literar. Iată două strigături din Simbăteni în legătură cu acest fapt:

„Unde joacă om frumos,
Crește iarba-n loc pletros,
Unde joacă uritu
Se usucă pămîntul,
„Tot am spus ochilor mei,
Să nu fie lăcomel,
După oameni frumusei.
Eu le-am spus, nu mă ascultă,
Tot după frumos se uită”.

Comparațiile „bădii” cu trandafirii, bujorului, gherghina și altele flori, înădă dovadă aprecierii de care vorbeam mai sus. De o deosebită prețuire însă se bucură calitățile morale. Această o putem vedea din marea număr al „descîntecelor”, cum sînt numite pe aici strigăturile, în care se bîcuieste defectele sufletești și deci, indirect, se elogiază însușirile sufletești sănătoase și altele. Unele strigături, și sînt multe de acestea, combat luxul și îndeamnă indirect la o viață simplă. Iată mai întii un astfel de cîntec din comuna V. furi.

„Fata care e-n mătășă
N-ai la ce s-o aduci acasă,
Că-i trebuie ieșitoare
Și se culcă tot cu soare,
Și se scoală-n prînzul mare.
Cum se scoală, coată-n oală,
N-a rămas ceva de-aseară.
De vede că n-o rămas,
Prinde-a stîrî pe nas,
Dar mîinice foc și pară,
Dacă nu țese pe-afară”.

Și acum o strigătură din Tîfnova:

„Lelîa cu ochii mari,
O dat boi pe cheptăr,
Și tuluit pe oglindă
Să vadă cum se îngîmbă,
Ala din Tăuț, pe care încercăm
s-o dăm în graiul local:
„Mindra cu mincea și-o are,
A rămas tît fată mare”.

Mindra gl făloasă se-î,
Își dă boi pă șierșel.
Și-o junlucă pă oglindă,
Tît să uită și să strîmbă
Să vadă cit îl gi mindră”.

Dintre însușirile morale, foarte cîntăte este dragostea de muncă. „Astfel un cîntec din Comlăuș spune despre badea:

„Cine trece toltișu
Trece badea nălcosu,
Cu carul cu lodovan,
Cu pană de lorgovan.
Vînt bâte, pana clăte,
Ochii și gura rîde”.

În alt cîntec tot din Comlăuș, fata își trimite dorul la badea care se află la muncă:

„Du-te dor cu dorurile,
Pe la toate bucuriile.
Du-te și la badea meu
Că ară din sus de tîu”.

Iar strigăturile, nenumărate la număr, combat lenea și slăvește munca productivă, cum o face următoarea strigătură din Cielr:

„Dă doamne, boală pe sate,
Să-m plară doamnele toate,
Să-m rămină domniile mele
Să-l duc la sapă, la vie”.

Iar în cîntecul noi tot mai puternic răsună bucuria muncii în colectiv. În cîntecul din Comlăuș:

„A rășărit soarele,
Cînd îl soarele-n chindie,
Mă-nore la gospodărie”.

În cîntecul de la Zăbrani, badea, tractoristul:

„Ziua ară, noaptea ară,
Pentru sat și pentru țară”.

Aici se apreciază și efortul spre o producție tot mai mare:

„Foale verde de mahor
Am copt pine în cuptor,
Învelită-n flori de nuc
La bădă și l-o duc.
Să l-o duc de prînzul mare,
C-a arat patru hectare”.

Folclorul literar a păstrat și în trecut, — cele de mai sus adevărate, — o concepție justă despre superioritatea valorii omului asupra bunurilor materiale. Statul de democrație populară a făcut din această concepție, de origine adînc populară, baza politicii sale. Sînd neclintit pe această bază solidă, partidul conduce poporul în munca multilaterală a construirii socialismului. Iar folclorul literar ogîndește aceste eforturi uriașe ale poporului, generatoare de noi belșuguri și noi frumuseți.

I. NICIU

Conferința Internațională a muzicologilor

Între 18—21 februarie a. c. va avea loc la București Conferința muzicologică radiodifuziunilor (ărilor membre ale O.I.R. (Organizația Internațională de Radio). Cu acest prilej vor fi luate în discuție problemele emisiunilor muzicale-educative la radio, problema experienței în domeniul schimburilor muzicale, precum și schimbările de ansamblu între radiodifuziuni.

Se pregătește filmul evocator „Acolo unde s-au răscolat țărani în 1907”

Cu prilejul celui de a 50-a aniversări a răscoalilor țărănești din anul 1907, studioul „Alexandru Sahia” pregătește un film documentar închinat acestui eveniment istoric. Filmul, care va purta titlul „Acolo unde s-au răscolat țărani în 1907”, este realizat de către regizorul Virgil Calotescu, și operatorul Ilie Cornea.

Pentru realizarea filmului echipa de cinești s-a deplasat în satele și în localitățile prin care a trecut pirjolul răscoalilor țărănești, reconstituind tabloul social, economic și politic al acestor locuri din perioada premergătoare anului 1907, tablou care este pus față în față cu viața actuală a țăranilor. O bună parte a documentarului este filmată în comuna Galicea Mare, raionul Băilești, regiunea Craiova, unde pe locul fostului conac al unui moșier se află astăzi o școală elementară, un cîmin cultural în construcție și gospodăria agricolă colectivă „Dezrobirea muncii”. În film apar de asemenea imagini din satul Flămînz, raionul Hirleu, regiunea Iași, locul de unde cu 50 de ani în urmă a izbucnit văpăia răscoalilor, precum și din cele trei sate: Hodovoia, Stănești și Vieru, raionul Giurgiu, regiunea București, care au fost distruse în întregime de tunurile singeroșilor reprimatori ai mișcării țărănești din anul 1907.

Cea mai mare parte a lucrărilor de realizare a filmului „Acolo unde s-au răscolat țărani în 1907” sînt îndeplinite. Filmul va fi terminat în primele zile ale lunii martie.

★ D. Sosfakovič a terminat un ciclu de șase cîntecuri spaniole, care reprezintă prelucrarea unor melodii populare. Aceste cîntecuri, în interpretarea Zalei Doluhanova, au fost transmise la radio, în primă audiere.

★ Jacques Remy, scenaristul filmului „Dacă toți tinerii din lume...”, își va vedea în scurt timp filmat un nou scenariu: „Odată în viață” — o coproducție franco-ceslovacă, pusă în scenă de Ivan Bukovean.

★ Asociația Poeților Francezi a instituit recent un nou premiu literar, „Fiumi-Leroux”, care va fi decernat traducătorilor reciproci din poezia contemporană italiană și franceză.

★ Glauco Pellegrini își anunță, în paginile ziarului „L'Unità”, vizita în România și dorința de a ecraniza o operă literară românească.

★ De curînd, au apărut în Editura Gallimard primele două volume ale „Istoriei Franței în cîntec”, în traducere de Pierre Barbier. Aceste două volume constituie o remarcabilă antologie a cîntecului politic francez din perioada Cruciașilor pînă în timpul domniei Regelui Soare.

Aniversări

Anul 1957 aduce aniversarea unor momente importante în dezvoltarea artei cinematografice moderne.

După cum se știe, strămoșul filmului de azi este proiecțiunea cunoscută sub numele de lanternă magică, prezentată de Kirchner în 1646, însă metodele sale primitive au trecut prin multe schimbări în decursul veacurilor.

Lumea a cunoscut primul aparat modern de lanternă magică în secolul trecut, între anii 1860—70. Orașul nostru a făcut cunoștință cu un asemenea aparat acum 80 de ani, în 1877. Farmacistul Roznyai Matel, cunoscut pentru ideile sale progresiste, a cumpărat, în acel an, un astfel de aparat, organizînd reprezentații pentru public în pavilionul din actuala pădure de pîvilă „Gheorghe Dimitrov”. Programul a constat din 40 tablouri pictate pe sticlă, avînd fiecare cîte un text explicativ. Reprezentațiile lui Roznyai s-au repetat apoi în mod regulat, primind un caracter de popularizare a științei.

Orașul nostru a fost vizitat însă mai departe și de protecții ambulante. E de menționat „Teatrul mecanic” al lui Mellini din 1884.

Au trecut aproape 20 de ani. Între timp frații Lumière din Franța au inventat fotografia în mișcare, adică cinematograful. Noua invenție, prezentată pentru prima oară în 1895 la Paris, a cucerit lumea întreagă. Abia au trecut 13 luni de la premiere din Paris, ca la 13 ianuarie 1897 noua „minune” să-și facă apariția și în Arad. Orașul era în fîrberie. Cu mai multe zile înainte au apărut afișe mari, anunțînd venirea „Kinematograph Edison”, care va prezenta lucruri nemaîvăzute.

Programul primului film rulat la Arad a fost următorul:

- 1) Sosirea acceleratului la gara din Paris;
- 2) Domnișoara Tiller, celebra dansatoare de serpentină americană;
- 3) „Cearta pasagerului cu birjarul”;
- 4) Scenă în parcu copii și o capră;
- 5) Dans scoțian;
- 6) Dentistul extrăgînd o mîșec;
- 7) Luptători;
- 8) Inotători într-un bazin.

Scenetele erau de 20—40 m lungime, primitive, însă totuși minunate față de imaginile și figurile nemșcate, fără viață ale lanternii magice.

Importanța prezentației primului film pentru orașul Arad reiese și din comentariile despre această premieră, apărute în presă. Merită a fi citite cîteva rînduri din cotidianul „Arad és vidéke”, care scrie printre altele: „Începînd de ieri se prezintă publicului ultima realizare în domeniul fotografiei. Această invenție te surprinde. Te miri cum a reușit știința să transpună pe o pînză albă viața adevărată cu mișcările și schimbările ei. Scenetele sînt foarte interesante. Spectatorul adesea uită că privește doar figuri pe o pînză și nu viața adevărată. Printre altele e interesantă sosirea acceleratului în gară”.

Tinara generație probabil zîmbește citind aceste cuvinte pline de entuziasm. Acum 60 de ani însă, omul mișcîndu-se pe pînză albă era un lucru nemaîvăzut.

În luna iunie a acelui an sosește în orașul nostru antreprenorul Zilinski, care începe un ciclu de reprezentații în clădirea teatrului. În reprezentațiile începînd în 19 iunie a fost anunțate ca „fotografii vii”.

Programul era format încă tot din scenele scurte, ca „Pregătirea pompierilor”, „Soldați pe biciclete”, „Dansatori ruși”, „Ieșirea din fașică”, precum și filmul scurt „Grădinarul păcălît”, care era prezentat și la premiera filmului din Paris.

Cu toate că programul era așteptat cu viu interes, la prima reprezentație nu au asistat mulți spectatori. Printre-o interesantă coincidență, chiar în ziua reprezentației s-a instalat în oraș primele lămpi electrice de stradă și această nouă minune a tehnicii a întrecut pentru moment și „Kinematographul Edison”. Cetățenii nu s-au dus la teatru ci au admirat pînă noaptea tirziu cele patru lămpi care ardeau pe actualul bulevard al Republicii între primărie și teatru.

A doua reprezentație a avut public numeros și un mare succes. S-a prelungit chiar și termenul de staționare a cinematografului.

Începînd cu această dată Aradul a fost vizitat de mulți antreprenori, care la început și-au organizat reprezentațiile la restaurante și cafenele (Gambirius, Elite, Mikado, Cornul Vinătorului etc.), iar începînd din anul 1903 în corturile lungi, caracteristice pentru aceste întreprinderi ambulante de cinema.

Primele nu mai erau scenele de 2—3 minute, ci de circa 30 minute, interpretate de artiști de profesie, se reluau comedii, drame mai scurte și romane de aventuri.

Artă și tehnica cinematografică s-a dezvoltat cu pași repezi, ceea ce a făcut necesară existența în orașul nostru a unui cinematograful stabil în locul celor ambulante. În această privință inițiativa a fost a Aradului, deoarece el a fost primul dintre orașele de provincie ale vechii Austriei unde s-a deschis în 1907 un cinematograful stabil, care n-a mai funcționat în corturi și grădini ci într-o clădire publică. Acesta a fost cinematograful „Urania”, actualul „Janoș Herbak”, care de la înființare și pînă la data de astăzi a funcționat fără întrerupere, și a cum are 50 de ani.

IOSIF SIRBUT

Vitrina cu oări noi

de ANNA SEGERS

Scrisă cu prilejul celui de-al III-lea Festival Mondial al Tineretului, cartea scriitoarei germane contemporane Anna Segers cuprinde trei povestiri, tratînd tema luptei împotriva jugului fascist.

Aceiașea primei povestiri se petrece în China și ea aduce în fața ochilor cititorilor figura lui Tao-șen. Cu toate vîrtejele soartei, el ajunge, prin propriile sale însușiri, un om călît și costient de misiunea sa de cetățean al Chinei populare. În „Ascunzătoarea”, scriitoarea înfățișează atmosfera sumbră, plină de teroare în care a fost cufundată capitala Franței în timpul ocupației hitleriste.

Fieca delegată, eroina poloneză din ultima povestire, cu același nume, cu toate că nu are decît 11 ani, dovedește o mare înțelegere și un deosebit devotament și spirit de sacrificiu atunci cînd mama ei trebuie să plice în mod conspirativ pentru a participa la Congresul Partidului din Uniunea Sovietică.

Stăfueta de fildes

de ABDALLA KALANGA

Povestirea tinerii scriitoare de culoare, publicată de Editura Tineretului, abordează cu succes o problemă puțin dezbătută pe plan artistic: așa zisa teorie a superiorității rasei albe — basm născocit de cîmpitropitori pentru a justifica actele de violență împotriva popoarelor coloniale.

Makele — un tînar negru care ajunge în sculptură la creații de o profundă expresivitate — se convinge, în urma unor mari încercări, că singura cale spre o altă viață este lupta împotriva colonialiștilor. El se alătură celor mai înaintate elemente din satul său, devenind un apîrîg luptător pentru libertate.

„Statueta de fildes” care reprezintă un om în mina gorilei, dar un om răzvrătit, pe cale de a învinge — este simbolul răzvrătirii popoarelor Africii împotriva cîmpitropitorilor.

STELA GABOR

PELOPUL ȘI MĂRUL

(FABULA)

Pe pașile din vale bălădă-n flori gâlbui,
Un plop proplea tot cerul, trîșna cu fruntea lui,
Din gurele-i strîne, zvonind fără-ncetare...
La cîșva pași de dînsul creștea ling-o cărare
Un mîr cu poala strîmă, mărunt și-ngust la vorbă;
Dar mercele pe ramuri l se-nedea ca-n torbă,
Mari, proaspete, mai roșii ca stingerul sorii,
Umplînd cu dulci miresme aîrurg clar al verii.

Trecu atunci pe-acolo drumeșul ostent,
Sub mărul pînă de roade din cale s-a oprit,
Cu fructe potolindu-și al serei greu pojar
Și-i zise privind plopul — străvechi octogenar:
— Măi mărule, fîrlate, în vezi să-ți slăvești
Am mullt să-l fericească pe cel ce te-a sădit
Iar dacă din viață l-o fi sorbit pămîntul,
Bujori și crîni în floare să-l străjue mormîntul
Eu, iată că spre plopul vecin ce e cu tine:
E-nalt și, plin de fald, pe umeri bolta fine,
In van tînd podoaba și-o leagă în vînt:
De-l cauți un fruct prin ramuri, te vezi că goale-i sînt.

Nu vreau să dau povești, dar bine nu-l, îmi pare,
Pe oamnei să li judeci privind la-nfășurare
Și nici după cum fruntea și-o în semeți în sus,
Ci după rodul pieptii pe care l-au adus.

D. RACHICI

Vizita în trei ateliere de sculptură

Zilele trecute li povesteam cuiva că, vizitînd niște ateliere de sculptură, am avut prilejul să văd cîteva lucrări interesante.

— Adevărat? — mă întrebă cu o nevinovată urmă interlocației meu — și unde sînt acești sculptori?

Cînd i-am spus că e vorba de artiști plastici arădeni, s-a mirat foarte și pe urmă a încercat să se scuze zîcînd că în vremea din urmă a fost mai mult plecat din oraș, că n-a avut timp etc. Căzută dă de gînduri. Adevărul este că sînt destul de mulți arădeni iubitori de artă care nu eunos — și nu din vina lor — activitatea sculptorilor din localitate.

Și totuși se lucrează la Arad și în acest domeniu. Se lucrează cu stăruință, cu pasiune, cu îndrăzneală dar și cu frămîntări și căutări inerente.

Primul popas l-am făcut în atelierul profesorului Ștefan Soos, care se află la etajul II în clădirea teatrului. E o încăpăre mare, plină de statui cu lucrări începute. Pe un birou se află o copie după „Venus din Milo”, iar alături toate ustensiile care se pot imagina: linare, echer, creioane, dăți de diverse mărimi, compase, penele, tușiere etc. Lîngă un perete zac saci încercări cu lut și ghips, iar pe pervazu ferestrelor largi, de la care se deschide o magnifică perspectivă de-a-lungul bulevardului, stau zeci de ghivece de cactuși. Dar cine ar mai putea să enumere tot ce se găsește în odaia asta? Desi nu mai e chiar în prima tinerețe, tovarășul Soos se

mîșcă cu pași largi și apăsați, e cordial și bine dispus ca-n totdeauna. În timp ce schițază ceva, trage adînc în piept fumul țigărilor și-l împrăștiie apoi pe nări, ca pe niște coșuri de uzină. Mîna îl cleargă cu ușurință și, cîl al clipi din ochi, pe hirtie apar imagini înseși desenele lov. Soos (de astă dată o mică ilustrație) au ceva sculptural, relief și adîncimea „ca puternică în evidență. Pe urmă maestrul își reia lucrul, la una din figurile așezate pe stativ. Stropește puțin lutul cu apă, apoi cu o daltă fină modelează niște amănunte. Statueta e o comandă a muzeului și-l reprezintă pe Bălcescu. Într-o atitudine demnă și semeț, c-o pelerină ce rade în falduri de pe umerii săi, ilustrul pașoptist pare că înfruntă dumani din totdeauna ai poporului. Mulajul îi seamănă perfect lui Bălcescu și totuși... Parcă cel care trăiește în imaginația noastră ora mai firav și mai suplu, avoa o figură mai blîndă, mai inspirată. Bălcescu a fost doar un cărturar-poet și un luptător-poet. Iată, de pildă, mîna tare ține cartea. E mare (în raport cu înălțimea) și puternică. Ne-am așteptat să vedem mîna sa cu degete prelungi și nervoase, mîna care răscolea hrîsoave, care minuia pană, mîna elocventă a oratorului înflăcărat care la nevoie putea să se înțeleze pe-un pîstol.

Am făcut o remarcă în acest sens, dar tovarășul Soos a respins (tot calm și bine dispus) o asemenea părere.

— Nu este un portret, este un mo-

nument care trebuie să reprezînte pentru noi esența vieții lui Bălcescu, care a fost: luptă — spusese dînsul. Or, cioplit în piatră, un Bălcescu mai firav ar face o impresie jalnică.

Nu l-am mai contrazis. La urma urmei e viziunea sa și se prea poate să aibă dreptate, după cum a dovedit-o în altele lucrări pînă acum.

— Proiecte — pentru expoziția din primăvară? — am întrebă.

— Un grup ce reprezintă „Inerita”, statuia lui Hary Janos (Incepăt), un autoportret și alto cîteva busturi.

Am luat rămas bun de la tov. Soos cu speranța că nu peste mult vom putea admira în cadrul expoziției lucrările sale.

Pe tînrul sculptor Ioan Tolan l-am găsit în atelierul său așezat în curtea unei case cu mulți locuitori de pe lîngă gară. Copiii care se jucau în curte mi-au arătat drumul.

— II căutați pe nenoe Tolan? Într-ăci acolo unde se vede bucata de marmură în dreptul ușii — mi-au spus toți dintr-odată.

Prima statuie care atrage atenția celui ce intră în atelier este masiva „mulgătoare” din ghips, ce domină cu proporțiile ei toată încăperea. Calmă, puternică, ea reprezintă parcă belșugul și forța hîrniciei femeilor noastre de la țară. Un basorelieu, care deocamdată e lucrat în lut — semănarea acorului de la Seghedin de către Kossuth, Bălcescu și Boline — cîteva busturi foarte expresive și un număr care reprezintă o tînră vîștoare, completează peisajul. „Mulgă-

toarea” în marmură (3.000 kg) a luat drumul Hunedorei, dar celelalte lucrări sînt pregătiri pentru expoziție. Printre altele observăm un cap de marmură. E capul unei fetițe, cu profilul pur, cu urei despletite fluturînd pe spate cu ochii închiși de parcă ar sta să se lase alintată de un vînt primăvăratec. Am comunicat această impresie autorului, care zîmbi, ezitînd parcă să spună cel-l frămînt. Pînă la urmă zise totuși:

— E o fantezie a mea, i-am dat numele de Niké. Am vrut să mă verific puțin în această direcție: am fost învinut adesea că atac numai teme „majore”, „ideologice”, că neglijez faptul mărunț, momentele emoționante ale vieții, care au farmec și o originalitate. Dar la mine temele alese n-au fost impuse. M-am ocupat de ele fiindcă mi-au fost apropiate. Dar nu mai vreau să neglijez nici celelalte aspecte.

N-am simțit competența de a da vîreun alt sîlat tînrului sculptor care pare să fie la o răsruce, decît acela de a urma înboldul inimii și al talentului său. Pe urmă am discutat puțin despre posibilitățile care ar exista în orașul nostru în legătură cu plasarea diverselor lucrări ale sculptorilor arădeni, lucrări care ar putea înfrumuseța mult aspectul orașului și tot. Tolan a spus că municipalitatea are un plan în această privință. Rămîne de văzut dacă se va realiza. În orice caz noi, cetățenii orașului, am dori din toată inima să se realizeze.

Pe tînrul curte, dar în curtea unei case patriarhale cu fină și straturi de flori, lucrează un alt tînar sculptor, Emil Vitroel. O etajeră cu cărți, un aparat de radio și tablourile tovarășului de atelier (pic-

VIATA DE PARTID

Munca noastră pentru cooperativizarea comunei

De la apariția Rezoluției plenare C.C. al P.M.R. din 3-5 martie 1949, cu privire la sarcinile partidului în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii, în comuna Șag au avut loc o serie de transformări radicale în viața țăranilor muncitori. Urmind statul comunistilor, locuitorii comunei, în cei 8 ani care au trecut, au înființat două gospodării agricole colective (la Șag și Crucești), o întovărire agricolă (satul Hune-dora Timișană) și două asociații de cultivare a plantelor tehnice.

În prezent gospodăria agricolă colectivă „Scinteia” din Șag posedă o suprafață de 1566 hectare teren agricol, muncit cu dragoste și cu folos de 364 familii de țărani muncitori. Dovodind superioritatea agriculturii socialiste asupra celei particulare, colectivistii au obținut an de an recolte tot mai mari la hectar. Numai în anul 1956, de pildă, gospodăria a obținut în medie 1550 kg grâu la hectar față de 800 kg grâu la hectar recoltate de către țărani muncitori cu gospodării individuale. Recolte mari au obținut colectivistii și la celelalte culturi cerealiere, plante tehnice, legume și zarzavaturi. Munca plină de abnegație a colectivistilor, situează gospodăria lor printre puținele gospodării milionare din ra-ion.

Deși realizările obținute de gospodăria agricolă din Crucești au fost mai mici — datorită unor factori obiectivi și insuficienței ajutor acordat acesteia de statul popular comunal — totuși colectivistii au reușit să ridice fondul de bază al gospodăriei la 618.278 lei.

Enthusiasma de îmbunătățirea treptată a nivelului de trai al colectivistilor harnici, numai în anul 1956 au intrat în gospodăria agricolă colectivă din Șag 104 familii, iar în acest an încă 24 de familii. Această fenomen s-a petrecut și în satele aparținătoare, Crucești și Hune-dora Timișană, unde sectorul socialist din agricultură este în continuă creștere.

În ce constă „secretul” acestor succese? În cele ce urmează voi descrie câteva din metodele dovedite mai eficiente în munca politică de masă desfășurată de către organizația de partid din comună pentru accelerarea ritmului cooperativizării agriculturii.

De la Cabinetul de partid în atenția propagandiștilor

Luni, 18 februarie a.c. orele 17, se vor prezenta la Cabinet. Toți propagandiștii de la cercurile de politică curentă.

Marti, 19 februarie a.c. orele 17, se vor prezenta propagandiștii de la Curs Șerif anul I, și anul II.

Miercuri, 20 februarie a.c. orele 17, vor veni propagandiștii de la Bazele marxism-leninismului și cel de la cercurile de economie concretă.

Vineri, 22 februarie a.c. orele 17, se vor prezenta propagandiștii de la Istoria P.M.R.

Buna organizare a muncii este un factor hotărâtor în realizarea unei producții de calitate

(Urmare din pag. 1-a)

cular, discurile și pinzele fierăstrău, iar mașinile din lemn pentru șlefuit cu bandă au defecte ce nu sînt remediate.

O problemă care prezintă defecțiuni este transportul. Transportul între secții este efectuat de către muncitori calificați, ceea ce nu e bine. În celelalte ore, cît timp am vizitat cooperativa, n-am întâlnit nici un muncitor pentru transporturi interne. Nici operațiile de finisare nu sînt la înălțime. În primul rînd, din lipsa de odihnă la celelalte faze și, apoi, din lipsa cointeresei în muncă.

Necointeresearea materială a muncitorilor ar urmări evidente la cooperativa „I. Mai”. Necointeresearea e determinată de existența acordului colectiv pe cooperativă, norma fiind stabilită pe garnitură întregă de mobilă, pentru toate secțiile. O astfel de normă nu servește productivitatea muncii, căci în secții nu există o evidență a muncii fiecărui lucrător. Astfel se ajunge acolo că muncitori harnici ca și cei mai puțin harnici se cîștigă, înafara salariului tarifar, sume egale. Aceasta nu constituie altceva decît o înfrînare a inițiativei lucrătorilor.

Toate acestea, adunate la un loc, contribuie într-un fel sau altul la fabricarea mobilei de calitate inferioară. Noi credem că remediarea defecțiunilor amintite este posibilă. Cooperativa va trebui însă să primească din partea U.R.C.M. Timișoara și Statului popular orășenesc Arad un ajutor efectiv. Construirea noii fabrici a cooperativei „I. Mai” (anul acesta se intenționează să se construiască numai uscătoria) va contribui substanțial la îmbunătățirea procesului de producție.

Pentru o mai bună organizare a procesului de producție în actualele condiții, facem mai jos o serie de recomandări conducerii cooperativei.

Au fost momente cînd unii dintre noi nu credeam într-un succes apropiat al acțiunii noastre, dar majoritatea comunistilor nu s-au descurajat și, dimpotrivă, au desfășurat o muncă de agitație în rîndurile țăranilor muncitori mai plină de conținut și sub forme variate, atrăgătoare.

Pentru a dovedi țăranilor muncitori superioritatea agriculturii cooperative, precum și avantajele pe care ei personal le au intrînd în gospodăria colectivă sau întovărire, agitatarii dădeau exemple concrete din gospodăria colectivă de la Șag, Crucești și alte din împrejurimi. Pentru a-i convinge de veridicitatea celor spuse de noi, am organizat vizite individuale în gospodăria colectivă agricolă, la colectiviști acasă, precum și convorbiri ale colectivistilor frunțiși la căminul cultural sau colțul roșu al gospodăriei.

O altă formă de activitate politică de masă care s-a dovedit a fi convingătoare a fost organizarea de întâlniri între delegații care au vizitat colhozurile din U.R.S.S., și țăranii muncitori. Noi am organizat o astfel de întâlnire și am constatat cu o satisfacție deosebită interesul țăranilor muncitori față de viața pe care o duc colhoznicii. Atunci s-au pus întrebări și s-au cerut lămuriri asupra modului în care sînt organizate colhozurile, cum se desfășoară muncile agricole și cum se face retribuția zilelor-muncă. În urma acestei întâlniri, la consiliul de conducere au început să vină mai mulți țărani muncitori cu cereri pentru a intra în gospodăria colectivă.

De un ajutor prețios în activitatea noastră ne-au fost și actorii de la Teatrul de stat din Arad, care, răspunzînd chemării noastre, au jucat pe scena căminului cultural piesele „Vadul rău” și „Cîrîngul de călini”. Ajutați de ei, artiștii amatori ai gospodăriei au pus în scenă și au jucat cu mult succes piesa „Tudose în cumpănă”, care arată cum fiul reușește

să-și convingă tatăl să intre în gospodăria colectivă.

În activitatea politică de masă desfășurată de agitatarii noștri și mai ales de activiștii căminului cultural s-au dovedit a avea un real succes agitatoric și propagandistic recenziile unor cărți beletristice (romane, schițe și povestiri) care tratează problema transformării socialiste a agriculturii. Comitetul de partid n-a neglijat nici agitația vizuală. Comunismul și cadrele didactice au confecționat panouri prin care au popularizat rezultatele obținute de frunțișii recoltelor bogate din sectorul socialist al agriculturii, precum și veniturile gospodăriilor colective frumuse din Nădlac și Dorobanți. Au fost confecționate de asemenea grafice și tabele comparative ale veniturilor realizate de colectiviștii față de țăranii cu gospodării individuale. Redăm un singur exemplu. Colectivistul William Schütz, pentru cele 725 zile-muncă efectuate cu cei trei membri ai familiei, a primit la sfîrșitul unui an de muncă 3357 kg grâu, 2900 kg porumb, 2100 kg orz și alte însemnate cantități de produse agricole, care se ridică la suma de 28.000 lei, iar țăranul cu gospodărie individuală Traian Budugan, frunțiș al recoltelor bogate, cu același număr de brațe de muncă a realizat produse în valoare totală de 15.000 lei, din care, extrăgînd cheltuielile, i-a rămas un venit net de 8.000 lei.

Acestea sînt numai câteva din metodele de muncă pe care le-am utilizat în activitatea politică de masă pentru accelerarea ritmului cooperativizării agriculturii în comuna noastră. Rezultatele obținute le-am arătat la începutul articolului. Pentru viitor ne propunem să muncim în așa fel încît comuna Șag să se situeze printre primele comune cooperativizate în întregime.

VLADIMIR CIUBARA,
secretarul comitetului de partid
din comuna Șag

Se dezvoltă producția de mase plastice și fibre sintetice

(urmare din pag. 1-a)

Mărirea capacității va fi realizată prin completarea secției existente cu utilajele necesare armonizării celor 6 faze de fabricație. Rășina rezultată va fi folosită deocamdată la fabricarea obiectelor casnice și industriale prin sistemul injecției sau sprînzării, urmînd ca, în vederea obținerii firelor textile, să se treacă la filare. Primele sortimente de fire, plase și obiecte realizate în stația-pilot îndreptătesc afirmația că atât calitatea cît și rezistența la rupere pot rivaliza cu cele din străinătate.

La secția de celuloză a combinatului chimic nr. 1 se montează mașini speciale care vor prelucra un celuloză de calitate și uniform, pentru dezvoltarea produselor de consum. Se dezvoltă de asemenea actuala secție de celuloză care în anul 1950 va produce de 5 ori mai mult decît în anul 1955.

La combinatul chimic „I. V. Stalin”, printr-o serie de măsuri tehnico-organizatorice, producția de uree, materie primă utilizată în fabricarea aminoplastului, crește cu 50 la sută. La același combinat se amenajează o stație pentru fabricarea pe scară industrială a produsului amporă, o masă plastică rigidă, poroasă și ușoară, care poate înlocui pluta ce se importă. Ea mai poate servi drept izolat termic și acustic. Primele șarje obținute în faza de laborator dau convingerea că produsul nostru este corespunzător ca aspect și calitate. Pînă în anul 1960, această secție va da o producție de 8 ori mai mare în comparație cu producția anului 1957.

Încă din acest an se va dubla capacitatea de producție la secția de clei ureo-formaldehidic, care înlocuiește avantajos cleiul de căzină; realizat astăzi din lapte. În felul acesta mari cantități de lapte vor putea fi date consumului popular. De menționat este și faptul că această dublare de capacitate la secția clei de uree se realizează cu cheltuieli de 40 ori mai mici decît dacă s-ar construi o instalație de capacitate similară celei existente.

În anul 1957, la fabrica chimică din Buzău va intra în funcțiune noua hală de presare a maselor plastice, secție dotată cu prese hidraulice de mare productivitate, iar la fabrica chimică din București se amenajează o secție pentru prelucrarea poliesterului și polietilenei de vinil prin sistemul extruderii și sprînzării. Se vor monta mașini speciale, cu ajutorul cărora se va realiza o gamă complexă de produse industriale, sanitare și bunuri de larg consum. Tot aici vor fi montate în cursul anului 1957 noi aparate de sudat prin role polietilene de vinil, ceea ce va avea ca urmare realizarea unor noi sortimente de bunuri de consum, jucării pneumatice și confecții. Acestea vor permite ca producția de bunuri de consum și industriale să fie dublată în 1957, iar numărul de sortimente să crească considerabil.

Se va construi o nouă fabrică de perlon cu o capacitate de 2.100 tone pe an, cu ajutorul căreia se vor putea realiza fibre tehnice și fire pentru bunuri de larg consum ca ciorapi, pinze, stufe etc.

Prelungirea termenului de înscriere la cursurile fără frecvență

Ministerul Învățămîntului a prelungit înscrierea la cursurile fără frecvență pentru școlile de cultură generală pînă la data de 1 martie 1957, dar numai pentru acei candidați care, din motive de forță majoră justificate, nu s-au putut înscrie la timp. Înscrierile pentru această categorie de candidați se fac cu aprobarea secției de învățămînt raională sau orășenească în cazuri bine justificate, ca de exemplu: comuncarea obligativității de a-și completa studiile în baza H.C.M. nr. 2000-1955 și 1360-1956 după ultimul termen de înscriere, boală, deplasări îndelungate pe teren etc.

Vești din comuna

Zimandul Nou

Cu cotele de carne achitate

După desființarea cotelor obligatorii la majoritatea produselor, țăranii muncitori cu gospodării individuale din Zimandul Nou au înțeles să sprijine eforturile pe care le depune partidul și guvernul în ce privește aprovizionarea oamenilor muncii. Așa se face că unii țăranii individuali ca Mihai Molnar, deputatul Ioan Kovacs, Maria Popescu, Ion Vidorovici, Ioan Gyulai, Pavel Bertha și alții și-au achitat în întregime cotele de carne pe trimestrul I.

Contractări de legume și plante tehnice

Se știe că țăranii muncitori care contractează cu statul cultivarea de plante tehnice și legume se bucură de avantaje mari. În comuna Zimandul Nou nu sînt puțini acei țăranii muncitori care vor cultiva secția de zahăr pe baza contractelor încheiate. Suprafața contractată se ridică la 83 ha.

Au fost făcute contracte și pentru cultivarea de legume. Astfel, 52 de țărani muncitori au încheiat contracte cu fabrica de conserve „Relacerea” din Arad pentru cultivarea a 34,17 ha cu mazare, fasole verde, roșii, dovleci. Acum continuă încheierea de contracte cu fabrica „Relacerea”, „Aprozor”-ul și cooperativa.

41 contracte pentru livrarea de lapte

Țăranii muncitori din Zimandul Nou și-au contribuit tot mai mult la aprovizionarea oamenilor muncii de la orașe cu diferite produse agricole. Pînă acum 41 țărani muncitori au încheiat contracte cu I.C.L.-ul pentru livrarea de lapte. Așa, de pildă, țăranul muncitor Gheorghe Clepe a contractat 1.000 litri lapte, Iancu Vasile — 900 litri, Gheorghe Antal și Iosif Molnar cîte 600 litri. Toți contractanții au început să satisfacă obligațiile contractuale.

Ce se pregătește pentru 8 Martie

Oamenii muncii din întreprinderile industriale și din unitățile comerțului socialist pregătesc surprize plăcute pentru 8 Martie Ziua Internațională a Femeii.

Muncitorii din industria ușoară au început să producă sortimente noi de țesături superioare din bumbac și țesături de mătase permanent gofrate din viscoză. În magazine se vor pune în vânzare peste 70 modele noi de țesături de lînă pentru rochii și pardesie, costume, țesături de mătase și baticuri, 42 modele noi de tricotaș și confecții pentru femei, 5 modele noi de încălțăminte etc. Muncitorii din întreprinderile de pielărie s-au angajat să dea peste plan în februarie, cîntea zilei de 8 Mar-

te, 10.800 perechi de încălțăminte din piele și cauciuc, iar cei din industria chimică — 7.500 poșete din polietilenă de vinil, 5.000 de cordoane și numeroase alte articole din vinil. Se vor pune în vânzare și primele plase fabricate în țara noastră din rețea. În întreprinderile industriale alimentare se pregătesc sortimente noi de dulciuri, precum și de cosmetice.

Marile magazine din București, Ploiești, Cluj, Timișoara, Orașul Stalin, Arad, Sibiu, Tg. Mureș și din numeroase centre muncitorești vor organiza expoziții cu vânzare pentru articole tricotate, încălțăminte, pălării, confecții, ciorapi, baticuri, mătăsuri, articole cos-

metice etc. Se vor vinde pachete cu cadouri în ambalaje speciale, conținînd articole de galanterie, lenjerie, parfumerie etc. Magazinele alimentare, cofetăriile și unele unități de alimentație publică vor organiza expoziții cu vânzare pentru produse culinare și vor pune în vânzare coșulețe și pachete cu cadouri „surprize”.

Pentru gospodine se pregătesc de asemenea noi sortimente de articole de uz casnic care vor fi vindute la expozițiile ce se vor amenaja special în magazinele „Tehnometai” sau în magazinele cu articole de uz casnic.

În întreaga țară se vor pune în vânzare tradiționalele mărțișoare.

Dezvoltarea rețelei de desfacere a cooperației de consum

În ultimii ani rețeaua de desfacere cu amănuntul a cooperației de consum s-a dezvoltat simțitor în întreaga țară. Organizațiile cooperative au înființat în cursul anului trecut peste 2.300 de magazine și unități de alimentație publică, față de 713 cîte erau planificate.

La sale s-au înființat mai mult de 700 prăvălii. S-a dezvoltat simțitor rețeaua de magazine specializate. Anul trecut au fost înființate 130 magazine specializate de confecții.

În prezent rețeaua cooperației de

consum dispune de mai mult de 24.000 de unități dintre care peste 18.000 unități de desfacere cu amănuntul și peste 6.000 unități de alimentație publică.

În baza sarcinilor sporite din acest an cooperația de consum va trebui să desfășoare mărțuri a căror valoare va fi cu 1.235.000.000 lei mai mare decît valoarea mărțurilor vindute în anul trecut. Pentru aceasta uniunile regionale ale cooperației de consum vor lua măsuri pentru înființarea unor noi unități de desfacere potrivit cerințelor populației.

(Agerpres)

SPORT

Iubitorii sportului din orașul nostru vor putea asista azi la următoarele competiții sportive:

Box Sala de atletism Flamura roșie U.T.A., va găzdui azi, cu începere de la orele 18, un concurs interetate de box cu participarea celor mai buni pugiliști juniori din orașele Arad și Salonta.

Atletism Azi, cu începere de la orele 9, se va desfășura în continuare un concurs de atletism pentru descoperirea elementelor sportive talentate. Competiția se desfășoară în sala de atletism Flamura roșie U.T.A.

In cadrul etapei pe oraș a Spartachiadei de iarnă, sala clubului Voința „Artes” va găzdui cu începere de la orele 9 concursul de sah.

Tot în cadrul Spartachiadei se va desfășura și concursul de tenis de masă, care va avea loc la sediul clubului sportiv „Voința”, cu începere de la orele 9.

Informații

COMITETUL ORĂȘENESC DE CRUCE ROȘIE

anunță reînregistrarea surorilor de Crucea Roșie din orașul Arad. Surorile de Crucea Roșie se vor prezenta la sediul Crucii Roșii din str. Eugen Potier nr. 2, aducînd diplomele, cartelele de soră, sau alte adeverințe care certifică absolvirea școlii.

Timpu **PROBABIL**

Centrul meteorologic Arad, comunică: Azi, 17 februarie 1957, timp schimbător cu cer variabil. Averse de ploie locale. Temperatura în ușoară scădere, ziua va oscila între 6 și 10 grade, iar noaptea va coborî între 2 și 5 grade. Vînt potrivit.

Pentru următoarele două zile: timp variabil cu temperatura în scădere.

Filiala A. S. I. T. comunică

Toți tovarășii înscriși la cursurile de desen tehnic de construcții și desen tehnic industrial, sînt rugați a se prezenta de îndată la cursuri. Cursurile se țin luni, miercuri și vineri ora 5 d. m. la Școala Pedagogică din Arad.

Amatorii de a urma cursurile de controluri tehnice precum și de proiectanți de dispozitive, înființate în cadrul subfilialei ASIT Arad, sînt rugați a trece pe la sediul Subfilialei ASIT, str. Cloșca nr. 4, pentru înscrieri.

De la Muzeul regional Arad

Expoziția de porțelanuri, secția de artă, muzeul revoluției din 1848-49, secția de istorie veche și expoziția artiștilor plastici din Arad sînt deschise în fiecare duminică, marți și vineri, între orele 10-13 și 16-19, la Palatul cultural.

PROIECTACOLLE

—TEATRU—CINEMA—MUZICA—TEATRU—CINEMA—MUZICA—TEATRU—

TEATRU DE STAT ARAD prezintă în sala „Studio”, astăzi, duminică, 17 februarie, matineu la orele 15:30: Soțul ideal și seara la orele 20: Steaua fără nume.

TEATRU „PRICHINDEL” Astăzi, 17 februarie, la orele 16: „Crăiasa zăpezilor”.

CINEMATOGRAFE: „GHEORGHE DOJA”: Cînd vine furtuna. Repr. la orele 15, 17, 19 și 21. Matineu la orele 11.

„NICOLAE BALCESCU”: Misterul celor două oceane. Repr. la orele 15, 17, 19 și 21.

Matineu la orele 11. „HERBAK JANOS”: Tata, mama,

RADIO

Recomandăm din programul posturilor noastre de radio, azi, 17 februarie 1957:

TEATRU, LITERATURA, CONFERINTE

18,30 Emisiunea „Cîntec-amieci” (lecturi din proza satirică a lui I.L. Caragiale) Schițele: „O conferință” și „Antologie”, (pr. II).

19,05 Teatrul la microfon: „Suflete de hirtie” de Dihovici și Slobodskoi, (pr. I).

MUZICA SIMFONICĂ, DE CAMERA ȘI DE OPERĂ

9,10 Pagini de mare popularitate din opere (pr. II).

13,15 Concert de pian. Cîntă pentru dv. orchestra de studio Radio (pr. I).

17,40 Voci celebre (pr. I).

23,10 Concert simfonic (pr. II).

MUZICA UȘOARĂ, DE OPERETA ȘI DE DANS

13,00 Concert de estradă: valsuri celebre (pr. II).

18,30 Din melodiile compozitorilor noștri de muzică ușoară (pr. I).

19,45 Cîntă Mara Ianoli (pr. II).

20,50 — 22,15 și 23,10 Vă invităm la dans (pr. I).

MUZICA POPULARĂ

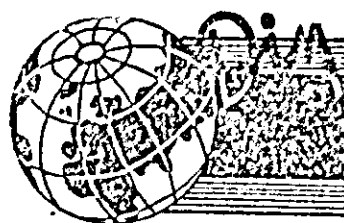
14,15 Cîntă Ion Luican și Marcel Budală (pr. II).

15,15 Din repertoriul cîntărețel Maria Lăzăreanu (pr. I).

18,00 Noi înregistrări de muzică populară românească (pr. II).

22,55 Muzică populară românească din Banat, interpretată de Aurelia Fătu-Răduțu (pr. I).

TOATE CULTURILE LUMII

ULTIMELE ȘTIRI • ULTIMELE ȘTIRI • ULTIMELE ȘTIRI • ULTIMELE ȘTIRI • ULTIMELE ȘTIRI • ULTIMELE ȘTIRI

Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Francez

— Raportul lui Waldeck Rochet —

PARIS 16 (Agerpres). Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Francez a s-a ținut și a discutat raportul prezentat de Waldeck Rochet: „Proiectele „europene” și lupta pentru independența națională și pacea”. Rochet a arătat că imperialismul internațional a suferit o înfrângere în Egipt și în Ungaria. El nu renunță însă la încercările de a agrava încordarea situației internaționale, lucru dovedit printr-o altă deșănțare a S.U.A. pentru un război atomic, reînvierea activă a militarismului german, numirea fostului general hitlerist Speidel într-o funcție de comandă importantă în NATO și, în sfârșit, faimoasele proiecte „europene”. (Este vorba de planul de creare a pieței comune sau a Uniunii vamale a celor șase țări vest-europene, precum și de planul „comunității pentru energia atomică” (Euratom) alcătuit din cele șase țări — Franța, Germania occidentală, Italia, Belgia, Olanda și Luxemburg).

Raportul a arătat că blocul acestor țări, denumit adesea „mici Europa”, este o coaliție militară agresivă îndreptată împotriva țărilor socialiste și a popoarelor lor. El a subliniat că proiectele de creare a „pieței comune” și a Euratomului nu sunt în pri-

mejdie existența Franței ca stat independent, precum și pacea în întreaga lume. Raportul a citat date concrete care dovedesc că crearea „pieței comune” va duce în mod inevitabil la hegemonia economică a Germaniei occidentale, care având poziții economice mult mai avantajoase, va juca un rol predominant în rândurile celorlalte țări — membre ale „pieței comune”. „Piața comună” a fost inițiată de marile monopoli imperialiste tot ca un mijloc de luptă împotriva cuceririlor sociale ale muncii și constituie o armă de clasă îndreptată împotriva maselor muncitoare. Proiectul „pieței comune” reprezintă o mare primejdie pentru cuceririle sociale ale clasei muncitoare franceze.

K.E. Vorosilov, N.A. Bulganin și A.A. Gromiko au primit delegația guvernamentală a R.P. Bulgaria

MOSCOVA (Agerpres). — TASS anunță:

La 15 februarie N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a primit delegația guvernamentală a Republicii Populare Bulgaria, în frunte cu Anton Jugov, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Bulgaria, care a sosit la Moscova într-o vizită de prietenie.

În aceeași zi delegația guvernamentală a R.P. Bulgaria a fost primită de K. E. Vorosilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

De asemenea A. A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a primit pe Karlo Lukanov, ministrul Afacerilor Externe al R.P. Bulgaria.

O NOUA LISTĂ CU NUMELE CETĂȚENILOR SOVIETICI STRĂMUTAȚI ÎN GERMANIA

BONN 16 (Agerpres). — TASS anunță:

După cum s-a mai anunțat, din înțelegerea guvernului sovietic ambasadă U.R.S.S. la Bonn a remis în 1956 Ministerului Afacerilor Externe al R.F. Germane două liste cu numele a 3.013 și 4.043 de cetățeni sovietici strămutați care, potrivit datelor Comitetului executiv al Uniunii Sovietice, au fost repatriați în țara lor.

La 13 februarie ambasadă U.R.S.S. în R.F. Germană a remis Ministerului Afacerilor Externe al R.F. Germane o a treia listă cu numele a 8.381 de cetățeni sovietici strămutați, cu rugămintea de a lua măsurile necesare pentru aflarea domiciliului și pentru repatrierea cetățenilor sovietici susmenționați, în Uniunea Sovietică.

BONN 16 (Agerpres). — TASS anunță: La 15 februarie cancelarul Aden-

Pentru triumful ideilor păcii

Raportul prezentat de D. T. Șepilov la cea de a VI-a sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S., cu privire la situația internațională și politica externă a Uniunii Sovietice, precum și notele guvernului sovietic adresate guvernelor S.U.A., Angliei și Franței se află în centrul atenției opiniei publice mondiale.

Organul suprem al puterii Uniunii Sovietice, care a aprobat în unanimitate politica externă a guvernului sovietic, a declarat din nou întregii lumi că va lupta ca și înainte pe arena mondială pentru triumful ideilor păcii, libertății și democrației.

În ce privește raportul prezentat, importanța sa deosebită rezidă în primul rând în profunda analiză marxist-leninistă făcută asupra vieții internaționale și în principiile orientării politicii externe a Uniunii Sovietice. În esența lui, raportul constituie o caldă și convingătoare pledoarie pentru apărarea cauzelor păcii în lume și totodată un avertisment serios și fără echivoc dat cuceririlor agresive imperialiste din Occident.

Cifrele, faptele și argumentele prezentate de D. T. Șepilov permit să se constate că pacea va putea fi menținută și consolidată, dacă cuceririle guvernante ale lumii capitaliste vor dori să pășescă pe calea coexistenței pașnice și vor renunța la falimentara lor politică de încercare a „lichidării comunismului”.

Acțiunile întreprinse de Uniunea Sovietică pe plan internațional în favoarea păcii și colaborării între toate statele înțără fără drept de apel afirmațiile dușmănoase ale cuceririlor agresive că această orientare ar fi o manevră politică de conjunctură. Importanța internațională deosebită a acestor documente sint nevoite să o recunoască până și zărele burheze, cunoscute prin atitudinea lor ostilă față de U.R.S.S. Acestea le califică drept un răspuns al Uniunii Sovietice la „doctrina Eisenhower”, „doctrina” care, după cum se știe, este îndreptată împotriva suveranității și independenței naționale a țărilor din Orientul apropiat și mijlocului și are drept scop acapărarea resurselor petrolifere și capetelor de pod strategice din această regiune.

Astfel, ziarul „Liberator” califică notele guvernului sovietic drept un „simptom al destinderii” și le consideră ca o contribuție la reglementarea păcii în Orientul apropiat. „Este lesne de înțeles”, scrie ziarul — că restabilirea păcii în Orientul apropiat nu depinde numai de prezența forțelor armate internaționale la frontierele dintre Egipt și Israel și nici de miteria de nave militare americane în golful Akaba. Predominarea puterii militare a Statelor Unite în Orientul apropiat, pe care o dorește președintele Eisenhower, nu corespunde nici o garanție a păcii. Din potrivă, o înțelegere între marile puteri și stabilirea principiilor generale în relațiile lor cu țăările arabe ar duce fără îndoială la destindere.”

Un alt ziar englez, „Times” scrie: „Ar fi o greșală să se respingă discursul d-lui Șepilov, tratându-l pur și simplu ca o încercare de a se asigura de simpatia naționalismului arab. Ori ce propunerii can urmărirea realizarea stabilității în Orientul mijlociu merită să fie studiate cu cea mai mare atenție, întrucât acesta trebuie să fie scopul de totdeauna al politicii engleze”.

Propunerile formulate de guvernul sovietic în notele adresate puterilor occidentale remarcă faptul că Uniunea Sovietică a propus acestora să facă o declarație cu privire la pace și securitate în Orientul apropiat și mijlociu și cu privire la neamestecul în treburile interne ale țărilor din această regiune. Mesajul adresat de N. A. Bulganin cancelarului Adenauer conține să se afle și el în centrul atenției opiniei publice germane. În numele poporului sovietic, Bulganin întinde mina Republicii Federale, propunând îmbunătățirea relațiilor dintre cele două state — scrie ziarul „Neues Deutschland”. Această corespunde celui mai înalt principiu al politicii sovietice — de a trăi în pace și prietenie cu toate țăările, independent de orânduirea lor politică.

Toate aceste acțiuni ale Uniunii Sovietice menite să contribuie la înțărărea primejdiei unui nou război mondial, sint sprijinite de toți oamenii cinstiți din lumea întreagă.

I. IOVANESCU

Problema Kașmirului în discuția Consiliului de Securitate

NEW YORK 16. Corespondentul special al Agerpres la O.N.U. transmite:

La 15 februarie au avut loc două ședințe ale Consiliului de Securitate cu privire la problema Kașmirului. În examinarea Consiliului se află proiectul de rezoluție al S.U.A., Angliei, Australiei și Cubei. În acest proiect, Consiliulul i se propune să-și exprime îngrijorarea față de incapacitatea încercărilor de a rezolva litigiul dintre India și Pakistan și să sublinieze „marea însemnătate” pe care el „o atribuie demilitarizării principatului Djammu și Kașmir, considerând aceasta ca o măsură care contribuie la rezolvarea litigiului”. În proiectul de rezoluție demilitarizarea este privită ca o măsură pregătitoare în vederea organizării unui „plebiscit liber și imparțial” sub egida O.N.U.”. În proiectul de rezoluție se subliniază posibilitatea folosirii propunerii Pakistanului de a se trimite la Kașmir „forțele armate provizorii ale O.N.U.” pentru realizarea planului de demilitarizare.

În ședința de dimineață a Consiliului, acest proiect de rezoluție a fost sprijinit de coautorii lui — reprezentanții Angliei, S.U.A., Australiei și Cubei. Dixon, reprezentantul Angliei, a insistat îndeeosebi asupra trimerilor în Kașmir a așa ziselor „forțe armate provizorii ale O.N.U.”. O poziție similară a adoptat-o și Lodge, reprezentantul Americii.

Proiectul de rezoluție a fost sprijinit de asemenea de reprezentanții Columbiel, Filipinelor, Franței și de clankaișist.

În cuvântarea sa Menon, reprezentantul Indiei, a arătat că esența proiectului menționat o constituie propunerea de a aduce în Kașmir forțe armate ale O.N.U. Menon a declarat că, după părerea lui, Consiliul de Securitate nu are dreptul să ceară

unui guvern suveran să consimtă la asemenea lucruri.

Examinarea problemei Kașmirului va continua în cadrul următoarei ședințe a Consiliului de Securitate care va avea loc în dimineața zilei de 18 februarie.

Președintele Nasser cheamă popoarele arabe la unire împotriva planurilor imperialiste

CAIRO 16 (Agerpres). Postul de radio Cairo a transmis discursul președintelui Nasser rostit cu prilejul inaugurării campaniei pentru stringerea de fonduri în Siria în vederea reconstruirii orașului Port Said. După ce a elogiat Siria, care întotdeauna a susținut cauza naționalismului arab, președintele Nasser a spus: „Noi trebuie să zădărniciim intrigile colonialiștilor pentru a face

să eșueze planurile lor care se bazează pe principiul „dezbină și stăpânește”. Nasser a arătat apoi că problemele care se pun popoarelor arabe sint serioase, dar azi mai mult decât oricând este necesară unirea lumii arabe. Tendințele expansioniste ale strănilor, a subliniat Nasser, vor fi contracurate prin hotărârea naționalismului arab, care este scutul de apărare împotriva ambițiilor imperialiste.

Un pericol pentru securitatea popoarelor

Dezvoltarea primejdioasă a forțelor agresive vest-germane se desfășoară într-un ritm rapid sub dubla presiune a cuceririlor militariste vest-germane și a celor ale blocului atlantic.

Pentru realizarea planurilor lor, revanșarii de la Bonn cerău adoptarea legii serviciului militar obligatoriu. În iulie 1956 această lege a fost adoptată de parlamentul vest-german, introducându-se serviciul militar obligatoriu. Dar pregătirile în vederea apropiatei recrutări în Bundeswehr au început în Germania occidentală încă înainte ca legea să fi fost adoptată în mod oficial. Erau instruite într-un ritm intens cadre de ofițeri și subofițeri. În toate zărele au apărut anunșii, care zugrăveau serviciul militar în culorile cele mai ademenitoare.

În timp ce se pregăteau cadrele de bază ale Bundeswehrului, armata vest-germană a început să primească arme. Principali furnizori erau Statele Unite. Potrivit datelor oficiale ale Ministerului Apărării de la Bonn, până în septembrie 1956, Bundeswehrul a primit armament în valoare de 2,5 miliarde de mărci. Patru cincimi din acest armament provenea din S.U.A. În afară de acestea, guvernul de la Bonn a comandat o mare cantitate de armament — printre care circa 500 de avioane — și într-o serie de alte țări — Franța, Anglia, Italia.

Între timp, s-au luat măsuri pentru crearea aparatului de conducere. Comandamentele pe genuri de arme vor fi subordonate comandantului suprem al Bundeswehrului. În acest post urmează să fie numit generalul Wenck, unul dintre generaliile cei mai devotați lui Hitler, care în ultimele zile ale războiului a comandat armata a 12-a, ce urma să-și croiască drum spre Berlin, pentru a-l salva pe „führer”.

Printre generaliile nazisti care se pregătesc să preia comanda linierului german se află și Speidel, Kamhuber, Heussinger și

Gehlen. Nu este deci de mirare, că linierul din Republica Federală Germană se opune cu hotărâre măsurilor luate de guvernul Adenauer și duce o luptă organizată pentru anihilarea legii serviciului militar obligatoriu. Astfel „Organizația internațională a adversarilor serviciului militar” din Solingen a dat recent publicității un apel în care se spune că toți recrușii născuți în anul 1937 trebuie să refuze de a presta serviciul militar. „A trăi pentru patrie — se spune în apel — este mai important decât a muri pentru ea”.

Strauss, noul ministru de Război de la Bonn a și luat „măsurile necesare” pentru cazul când la incorporare — care începe acum în Germania occidentală — s-ar înregistra o lipsă a recrușilor. El a dat dispoziție ca la prima incorporare să fie convocați și acei care în ultimii doi ani s-au înscris ca voluntari în cadrul campaniei organizate de predecesorul său, Blank.

Nu este greu de înțeles scopul acestei manevre. Strauss are ca fel să creeze în străinătate și în rândurile linierului vest-german impresia că nu există nici o opoziție împotriva serviciului militar obligatoriu în armata mercenară vest-germană, care intră în cadrul N.A.T.O.

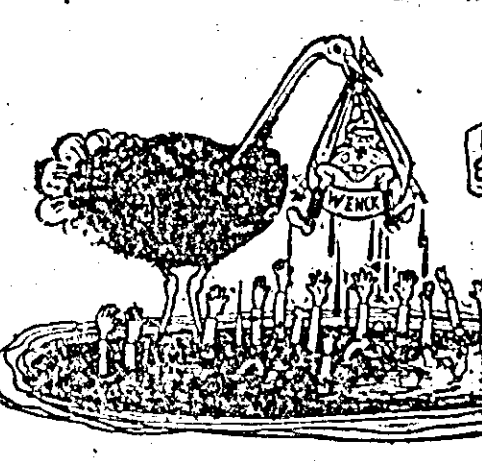
În paginile preselor vest-germane au apărut știri, potrivit cărora Ministerul Apărării ar intenționa să înzestreze Bundeswehrul cu mai multe tancuri de cît a avut Germania hitleristă în momentul cînd a atacat Uniunea Sovietică.

În legătură cu aceasta corespondentul de la Bonn al ziarului „Times” a scris că: „Ministerul Apărării vrea să creeze o armată vest-germană care să fie eficace în stepele rusești”. Ziaristul englez a socotit necesar să adauge imediat că în comparație cu această armată vest-germană, trupele britanice vor părea niște „detasamente de apărare locală”. Această declarație nu lasă nici o îndoială asupra scopurilor reînvierii militarismului german organizat și subvenționat de S.U.A.

Pe lângă alcătuirea unităților vest-germane, pe teritoriul R. F. Germane continuă înțărărea și extinderea bazelor militare străine. Intențiile agresive ale S.U.A. prin reînarmarea Germaniei occidentale care a transformat Bundeswehrul în osatura trupelor N.A.T.O. impune o opoziție hotărâtă nu numai în acele țări împotriva căreia ea este îndreptată, ci și în rândul acelor națiuni care acum sint obligate să-i dea sprijin, dor care mine vor deveni victime.

Cunosctnd feliurile agresive ale reînarmării R. F. Germane, popoarele țărilor socialiste trag concluzia că este necesară înțărărea sub toate aspectele a organizației Tratatului de la Varșovia — cel mai eficace instrument de apărare colectivă a țărilor socialiste de pace.

C. MARIN

Ministrul Apărării Strauss: Fiți liniștiți. Cel mai mult dintre voi au ieșit de-acum la suprafață. La iubitoare de pace. (Din ziarul „Neues Deutschland”)

Declarațiile lui Adenauer

auer a făcut la „Uniunea ziariștilor străini” de la Bonn o scurtă declarație după care a răspuns la o serie de întrebări.

Adenauer a dezmințit că în rîndurile populației vest-germane se răspîndesc tot mai larg ideile de neutralizare a Germaniei. El a afirmat că neutralizarea Germaniei nu corespunde intereselor S.U.A. Cancelarul a repetat recenta sa declarație cu privire la faptul că slăbirea înțărărilor internaționale și în special asigurarea păcii în Europa, pot fi obținute numai după realizarea unui acord privind „interzicerea controlată a armelor nucleare grele”.

Răspunzînd după aceea la întrebările puse de corespondenți, Adenauer a arătat că prin „arme nucleare grele” el înțelege astfel de tipuri de arme atomice ca rachete, bombe atomice, bombardiere transportate etc.

În răspunsurile date la întrebările cu privire la mesajul lui N. A. Bulganin, cancelarul Adenauer a declarat că răspunsul guvernului R. F. Germane la acest mesaj va fi comunicat probabil în cursul săptămîinii viitoare.

Adenauer și-a exprimat încrederea în victoria Uniunii creștin-democrate în viitoarele alegeri pentru Bundestag.

Referindu-se la apropiata sa călătorie în S.U.A., Adenauer a spus că el acordă o foarte mare importanță tratatelor dintre R. F. Germană și S.U.A., lan între cele două state nu există divergențe.

ACTUALITATEA INTERNAȚIONALĂ PE SCURT

Manifestație antiamericană la Tokio

La 15 februarie a sosit la Tokio noul ambasador al Statelor Unite, Douglas Mac Arthur, nepotul generalului cu același nume care a comandat forțele americane din Pacific în cursul celui de-al doilea război mondial. Sosirea ambasadorului S.U.A. a prilejuit o puternică manifestație antiamericană organizată de studenții de la Universitatea din Tokio. În momentul cînd Mac Arthur a coborît din avion, mulțimea de studenți a început să scandeze lozincile: „Nu vrem ca Okinawa să devină pentru todeauna o bază de bombe atomice și cu hidrogen”. „Restituți-ne Okinawa”. Studenții purtau pancarte pe care stătea scris „Mac Arthur pleacă acasă”. Un important serviciu de ordine alcătuit din 200 de poliști a împiedicat pe manifestații să se apropie de avion.

Protestul poporului grec

În Grecia a fost organizată o oră de „protest a tăcerii” în legătură cu situația din Cipru. În întreaga țară a încetat circulația pe străzi, au fost închise magazinele, s-a întrerupt activitatea în întreprinderi și instituții. La Atena și în celelalte orașe, studenții greci au manifestat pe străzi scandînd lozincă „Pentru Cipru!”.

Poliția a împrăștiat pe manifestații.

Miscarea grevistă din Franța

La 14 februarie, aproape 90 la sută din personalul de deservire a aeroporturilor franceze a participat la greva organizată la chemarea organizațiilor sindicale C.G.M., „Force Ouvriere”, Confederația franceză a oamenilor muncii creștini și „Confederația sindicatelor libere”. Greviștii au cerut îmbunătățirea situației materiale. Pentru 15 februarie a fost prevăzută greva personalului de deservire din Orly, Le Bourget și de la alte aeroporturi din Paris.

Se lărgește mișcarea grevistă a funcționarilor de stat. La chemarea C.G.M. a Confederației franceze a oamenilor muncii creștini și a altor uniuni sindicale, ziua de 15 februarie a fost declarată zi națională de luptă a oamenilor muncii din industria electro-tehnică și de la uzinele de gaze.